

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-50 szám
I. EMELET
 hová a lap szerkesztésére, illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adandók.
 —
Hirdetvények
 a kiadóhivatalban vétetnek 181

Az új kiegyezés.

Pécs, 1895. szeptember 19.

(* *) Midőn huszonnyolc évvel ezelőtt Deák Ferenc és társai megcsinálták Ausztriával az államjogi kiegyezkedést, a dualizmust a pénzügyek, hadügy- és külügyekben, ugyanekkor a vám- és kereskedelem tekintetében is paktumot kötöttek, mely azonban tíz évről — tíz évre felmondható és ha bármelyik szerződő félnek nem tetszik, a tíz év leteltével megszüntethető.

Ennek a gazdaságilag káros szövetkezésnek harmadik tíz éves ciklusa a jövő év végén jár le. Itt van tehát az ideje, hogy tanakodjunk felette, vajjon nem-e jobb volna ezt a tízéves terhet egyszer-mindenkorra lerázni nyakunkról és azt mondani lajthántuli sógorainknak, hogy otthon parancsoljanak.

Ennek a gazdasági paktumnak a keretébe volt ékelve mindenkor a jegybank ügye, a sokat dédelgetett osztrák-magyar bank monopoliuma, mely a törvényeink közé becikkelyezett szerződésai révén milliókat vont el az országtól. Erre is eljött a kedvező idő, hogy oda küldjük, a hol a bors terem. Mert hát most sem többet, sem kevesebbet nem kíván ez a mindenható intézmény, mint hogy mindkét államfél ismét neki adja oda az állami pénzügyek sorsát, hogy így újabb tíz évig zavartalanul uralkodhassék.

A valuta-rendezés megfeneklett ügye szoros kapcsolatban áll a jegybanknak mindkét állam területén való önálló rendezésével. Miért ne jöhetne meg tehát 30 év multával annak a nagyhatalomnak, Ausztria-Magyarországnak az esze, hogy ezentul jó pénzt bocsát ki közforgalomba, és azokat a milliókat, melyeket ez a hatalmas bank bezsebelt, majd magának tartja meg. Van annak helye százfélé is. Így aztán lehetne külön osztrák és külön magyar állami jegybank, mely kellő érc-alapokon bocsátaná ki bank-jegyeit, a melyek így mindig rendelkezzenek a névleges értékkel és soha sem szállanak a parin alul, mint azt a mi államjegyeinknél megszoktuk, ha külföldön akartuk felváltatni.

A bécsi köröknek Karaffáéktól és Koloni-

chéktől öröklött több százados hagyománya, hogy Magyarország közgazdasági önállósításának útját bizonyos válságok közbegördítésével járhatatlanná tegyék. Ezek a folyton meg-megújuló, mesterségesen felszított válságok — hála érte a bécsi körök gondosságának — soha sem voltak oly akut jellegűek, mint éppen most.

Erre a mi szomorú gazdasági állapotainkra spekulálnak tehát a mi irigyeink oda fön Bécsben, és azt hiszik az ő osztrák naivságukban, hogy a magyar középosztály erőtlensége érzetében vissza fog riadni minden nagyobbzsabásu új alkotástól és nem az ország jövőjét fellendítő közgazdasági önállósítás mellett fognak állást foglalni, nem a gyökeres orvoslást fogják követelni, hanem csakis a bajok és fájdalmaknak pillanatnyi enyhítését.

Azonban ez egyszer azok a feketelékű intrikusok csalódnai fognak feltevésükben. Tudhatjuk a históriából, hogy a magyar egy évezred óta óriási kalamitásokon ment keresztül, a mikhez képest a mostani buza-árhanyatlás csak kis Miska; de azért nem tágitott, sőt minél nagyobb veszedelemmel állott szemben, annál nagyobb elszántsággal védte meg hazáját.

Most is ezt kell tennünk. Minél nagyobb a baj, annál nagyobb erélylyel és kitartással kell hozzáállnunk annak alapos orvoslásához. Ez pedig csakis közgazdaságunk önállósítása útján érhető el; mert hisz mindazok a bajok, melyekben most tengődünk, onnan erednek, hogy közgazdaságunk önállóságát nem tudtuk, vagy nem akartuk kivívni. Más okát most ugyis hiába kutatnók.

Tisza Kálmán ismeretes fuziója után lön felvetve a magyar parlamentben közgazdaságunk önállósításának eszméje. Hangsúlyozva lett az akkor még erős ellenzéki matador Szilágyi Dező által is, hogy miután hazánk leginkább mezőgazdaságra van utalva, a tengerentuli extenzív mezőgazdaság pedig rohamosan emelkedik: a gyorsan közeledő romboló versenynek útját kell vágunk és pedig az által, hogy terményeinket lehetőleg ide haza értékesíthessük, a mi csak az önállósítás és a többi termelési ágak fejlesztése által érhető el.

Közgazdaságunk önállósítása tehát tulajdonképpen mezőgazdaságunk érdekében vettett fel. És gondoljuk meg, mily eredményhez jutottunk volna, ha az eszme akkor, az első tíz éves ciklus lejártja után, tehát 1878-ban már megvalósult volna! Maga a vámjövdelem évenként 30—40 millióval növelte volna az állami bevételeket a nélkül, hogy a fogyasztó közönség egy krajcárral is jobban meg lett volna terhelve. Azóta ez a kamatok kamatjával legalább egy ezer millió forintot tett volna. Hány ezer állami népiskolát építhettünk, rendezhettünk volna e pénzen, hány millióval többen beszélnek édes hazánk nyelvét.

Az önálló magyar jegybank teljes erővel elősegítette volna mind a mezőgazdaságot, mind az ipart, mind a kereskedelmet. Az önálló indirekt fogyasztási adók a mezőgazdasági iparnak nem elnyomására, hanem fejlesztésére hatottak volna. Mily más lenne ma a magyar mezőgazdaság, nem panaszkodnók ma senki alacsony árakról, rossz keresetről.

Hát még az ipar! Az önálló vámterület nélkül is nagyiparunk tagadhatatlanul nagy haladást tön. De mily hatalmas arányban fejlődött volna iparunk, ha a fejlesztés legfőbb eszköze, a vámjövdelem a kezünkbe jutott volna!

Most azonban, sajnos, viszonyaink a lehető legrosszabbra fordultak. A még 1878-ban megjósolt tengerentuli verseny veszedelme beállt. De hat következik-e ebből, hogy teljesen elhagyjuk magunkat, hogy elálljunk attól az eszmétől, mely a mezőgazdasági válságnak és ezzel kapcsolatban az ipar tengődésének is egyedüli biztos gyógyszer?

Nem bizony, nem hagyjuk magunkat. Az egyesülendő függetlenségi és 48-as párt feladata kezébe venni a zászlót és ezt fennen lobogtatva, tetteinek elsőjévé fogja rá felírni, a mi a következőkre az alapot fogja képezni, hogy a közgazdasági önállóság és így az Ausztriával való gazdasági közösség megszüntetése nemzetünk megerősödésének a legbiztosabb alapja.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Megtagadott őszi ruha.

— Csakladi tragédia több ebédben. —

Személyek: Férj, feleség, pincér.

I. Ebéd.

Férj: Mi oka lehet annak édesem, hogy ma oly pompás ebédet készítettél?? valóban igen örvendek s nagyon le vagyok érte kötelezve.

Feleség: A kedvedért mindent megteszek; de te . . . sajnos . . . nem így cselekszel . . .

Férj: Mi ez, kedves Emmám! szemrehányás?

Feleség: Oh! ez csak férfiszokás! Mig a leány férjhez nem megy: a legkisebb kívánságot, a legparányibb kérelmet is a legnagyobb figyelemmel teljesítitek, s a szegény leány azt hiszi, hogy minta férjet kap; de ha már ez az egyszerű (ujjára mutatva) lebilincselte a leányt: rögtön kimutatjátok fogatok fehérét s a megcsalt áldozat csak akkor veszi észre, hogy férje ép oly zsarnok, mint a többi.

Férj: De drága Emmám! mi bajod? Szólj! mivel szerezzek örömet, színházba, hangversenybe akarsz menni?

Feleség: Te csak élvezetekről beszélsz! Jól tudod, hogy takarékos asszony vagyok . . . vagy van talán ellenem kifogásod?

Férj: Ugyan mit beszélsz? . . . Reménylen; ez ételeket azért tálaltad fel: hogy meg is egyem, vagy csak nézni szabad rájuk?

Feleség: No csak egyél! Takarékos vagyok és így tudom, a mulatság igen drága, de az igaz, hogy némely dolgok nélkülözhetetlenek.

Férj: (Folyton eszik) Tán a nádszéket akarod újból fonatni nemde?

Feleség: Azt épen nem: ámbár ez sem ártana, de nekem őszi ruha kell . . .

Férj: (Leteszi a kést, villát kezéből s ijedten nejeire így szól:) Egy új ő—szi ru—ruha? Hát azért van ma olyan finom ebéd? . . . Légy kíméletes édes Emmuskám! hisz tudod . . . a nyári évad igen sokba került . . . Aztán meg „beteg” fivéred is 3 hónapig volt vendégünk és a falusi levegő — mondhatom — pompás étvágyat . . .

Feleség: Óh! tudtam! szörnyeteg vagy (sirva) szememre veti a nyári lakást, mely egészségemet állította helyre; szememre lobbantja, hogy az a szegény Richard itt töltte a nyarat! Óh! mily igazuk volt azoknak, kik mind erre jó előre figyelmeztettek. Most látom csak, mily kegyetlen vagy! Óh! ezt nem gondoltam volna! (Zokog.)

Férj: Semmi áron sem akartam szemedre vetni! csupán a takarékoságot óhajtottam figyelembe ajánlani . . . különben nekem a tavalyi őszi ruhában is igen tetszel . . . hisz oly gyönyörűen illik rád . . . oly szép voltál benne . . . vagy másnak is akarsz tetszeni?

Feleség: A mult évi ő — szi ruhában? . . . (Büszkén.) Hát azt akarod, hogy az utcán a suszterinasok ujjal mutogassanak rám?

Férj: Eddig ugyan nem sejtettem, hogy a suszterinasok divattudósok s csak azt akartam mondani, hogy ez a legjobb akarat mellett sem lehetséges

Feleség: Majd segíték magamon! E perctől fogva egy lépést sem teszek ki a házból. Mi azonban — Uram — egyenlőre elváltan élünk. (Gyorsan el.)

Férj: (Veszi kalapját és a botot.) Időt kell engedni, a mig kitombolja magát. Legalább egy kedélyes estét fogok barátaim körében eltölthetni . . . (El.)

II. Ebéd.

Férj: Mít eszünk ma kedvesem?

Feleség: Kérlek ne szólíts így! Nem vagyok kedvesed! . . . Marháus és paradicsom szósz.

Férj: (Orrát fintorgatva.) Paradicsom szósz? tudod, hogy nem szeretem.

Feleség: Nagynénemtől husz palackkal kaptam s tegnap a takarékoságról beszéltél, úgy gondoltam, hogy . . .

Férj: Igazad van Emma! takarékoskodnunk kell. (Magában.) Ez egyszer Isten nevében . . .

(Az ebéd szóltanul végződik, s az asztaltól felkelve a nő jobbra, a férj balra távoznak.)

III. Ebéd.

Férj: Emma! már megint paradicsom szósz! hisz ez kétségbe ejtő, hát más szósz nem is tudsz már készíteni?

Feleség: (gunnyal.) Takarékoskodnunk kell!

Férj: (Halkan.) Dacol velem, meg akar lágyítani. (Hangosan.) Holnap sürgős utam van; valószínűleg nem leszek itthon ebédre. (Halkan.) Ki akarok a paradicsomból szabadulni.

A legujabb csatlós.

Lapunkban is megemlékeztünk már arról a legujabb politikai brosúráról, melyet valami Hungarus álnév alá rejtőzött szerző bocsájtott világgá Bpestről a nemzeti párt vezére ellen, jobban mondva a kormány nagyobb dicsőségére. S levontuk a következményeket, melyek e brosurá által is megvilágított politikai helyzetből pártunkra háramlanak, hogy t. i. a függetlenségi és 48-as pártnak egyesülnie kell és egyesülve harcolni a kormány és pártja ellen.

Most csak pár megjegyzést akarunk tenni a kormány legujabb csatlósának, Hungarusnak, kormányt dicsőítő nagy mondásaira, mert nem lehet az, hogy ily csatlósok nagyképű frázisai csak az igazság látszatával is meg nem cáfolva hassanak a közvéleményre a mai liberális mániában leledző időben.

Számoljunk le azonban előbb a délibábok hőse szerzőjével, magával.

A nemes és dicső Bánffy kormány annyira hozzászóltatta már a közvéleményt öndicsőirádákat hangoztató sajtótermékeihez, melyeket mindenkor bententes kormánypárti szublicista-korifeusok bocsájtának szét Kátpátóktól, Adriáig; annyira hozzászóltatta — mondjuk — a parancsra írott dicsőimuzsokhoz és a mondvasinált hírtárogatókhoz, hogy egy cseppet sem csodálatos, ha maga a fővárosi kormánypárti-sajtó is felült Hungarusnak valamelyik kormányhoz igen közelálló tollforgató embert gondolt a brosurá szerzőjének, válogatván dr. Batta székelyi Lajos és dr. Vázsonyi Vilmos között.

Igen hiteles forrásból adhatjuk azonban a hírt, hogy a „Délibábok hőse“-t korántsem kormányhoz közelálló egyén, még csak nem is fővárosi tollforgató ember, de egy vidéki professzor írta, a kinek csak azért nem írjuk ki a nevét, mert becsüljük benne azt, hogy álnév alá rejtőzködve, nem akarja jámbor és hűségese mamelukságát a kormánytól megjutalmaztatni.

De annál inkább, mert a vidéki professzor szerző furcsa elveket hangoztat kormánydicsőirádáiban a kormány népboldogító politikájának megítélésére, illetve feldicsérésére tekintetében, hát kötelességünk azokkal szembeszállani s megdönteni őket.

A mi különben igen könnyen lehetséges.

Azt mondja az álnév leple alatt nemcsak hátsára, de komoly figyelemre is számító szerző, hogy a kormány nemzeti politikája tettekben nyilatkozott. Ugyan mik voltak ezek a tettek? Talán Hieronymi leutazása az oláhok közé s ott egy bankett keresztültűstözése? Mert mi ezenkívül más tettet nem ismerünk a kormány részéről s ez is Wekerle alatt történt még, vagy talán az, hogy Bánffy régi gyakorlat ellenére nem merete elvállalni a belügyminiszterséget, nehogy szembe kelljen szállnia a románokkal? Vagy legujabban talán az, hogy a miniszterelnök tenyész-apaállatokat, aszaló kasokat és különféle gazdasági gépeket ajánl az erdélyi hűveknek, s a szegedi államfogház nemzetiségű mártírjait legfelsőbb kegyelemre terjeszti fel?!

A valódi nemzeti politika a nemcsak az erdélyrezi magyarság szorongatott helyzetének javításában, nemcsak a románok tuikapásainak megfékezésében, de együtt és egyetemlegesen abban áll, mit a függetlenségi és 48-as párt vall:

IV. E b é d.

(Egy vendéglőben . . . vendégek . . . füst felhők . . .)
Férj: (belép és a legközelebbi asztalhoz ül.) Hé pincér!
Pincér: Mivel szolgálhatok?
Férj: Mi van a marhahúshoz?
Pincér: Paradicsom szósz!
Férj: (Haraggal.) Hát mindannyian ellenem esküdtek? Hozzon valami pecsenyét!
(Kis szünet múlva a pincér pecsenyét hoz. A férj nagy haraggal eszik, majd dühösen kiált.)
Fizetek! pincér! Holnap otthon fogok ebédelni! Talán megkönyörül már rajtam Emma!
(Fizet és távozik.)

V. E b é d.

(A férj dühös, lecsapja a kanalat; a nő arcán diadalmosoly ül.)
Férj: Emma! kérlek, ne csinálj nekem többé paradicsom szószot, vagy csinálj annyit, hogy beleful hassak. (Gyöngéden.) Emmuskám! gondolj csak a mézesetekre . . . hát már egy cseppet sem szeretsz? emlékezzél csak azokra a szép estékre, midőn sziveink találkoztak. Óh! akkor örök hűséget esküdtél és most . . . naponként csak paradicsom szószot? Istenem, hogy megváltoztál . . .

Feleség: Édesem, nekünk takarékoskodnunk kell és ép e takarékoságom mutatja, mily forrón szeretlek . . .

Lemondtam kívánságomról, csak a 20 palack paradicsomot . . .

a nemzeti önállóságban minden téren és minden tekintetben. E nélkül nem egész, csak részleges minden párt mindenfajta „nemzeti“ politikája; a kormányé azonban még ez sem volt sohasem. Mert nem nemzeti, csak — nemzetiségi politika az.

Nemzeti politikát kívánunk nemcsak a nemzetiségekkel szemben, de kívánjuk a belügyi és külügyi téren is minden tekintetben!

Hát bizony az a politika, a mit a kormány közgazdasági kérdésekben üz, minden más, csak nem nemzeti. Miatta ütötte fel fejét a nemzetközi szocializmus korszak hidrája, s miatta kell minden néven nevezhető gyanúsítást eltűnnie az agrarizmusnak, a mely pedig valóban nemzeti, mert a nemzet zöméért, a népért és ezért a földért, melyben szent az az utolsó rög is, a mely ideköt: száll sikra.

Hát mit mondjunk az önálló nemzeti hadsereg, nemzeti bank, önálló vámterület égető kérdéseire? Ha a nemzeti párt és vezére nem is tett ebben semmit, mert nem bírt s nem is bírhatott: annál kevésbé tett a kormány és pártja. Vagy talán a véderőtörvény és 25-ik § a, vagy a román buza behozatala, szerb disznók kiltitása, majd e tilalom sebbel lobból való visszaszívása az, a mit Hungarus a kormány részéről dicséretesnek tart?!

Abban már igaza van, hogy a tulköltkezés és helytelen munkamegosztás volt minden 67-es alapon álló kormánynak a jeles tulajdonsága. De hát mért mondja akkor pesszimista álláspontnak, a miből kinyilatkoztatja, hogy a kormány husz év alatt sok jó és hasznos dolgot teremtettek. Talán azt a közvetett, kerülő uton megcsinált agrárpolitikát is ezek közé sorozza, hogy a keresztény-zsidó házassággal az utóbbi kezében összegyűlt vagyon jótékonyan eloszlik a nemzet rétegében. No lám, a polgári házasság liberális reformja Hungarus szerint nem más, mint — spekuláció, s immár a közöstudott élet, a magyarra is rádikálta: tu felix Austria, nube!

S mit szólunk ahhoz, hogy a magyar állampolitika ma a liberálizmus? Persze, Hungarus szerint. Tán liberálizmushoz tartozik, hogy a kormány minden téren magához ragadja a hatalmat, az autonóm közigazgatás terén is; hogy minden az ő keze rágásától függjön, azt a kezét pedig jobbra-balra, ide-oda igazgassák — Bécsből.

Persze, ez aztán reális politika! A hol nem a nemzetért, nem a nép jövőjéért, hanem a rideg hatalomért üznek politikát! S ez aztán megteremti a parlamenti abszolútizmust, a mit Tisza Kálmánnak köszönhet a nemzet, s a mit Bánffy b. az ő erdélyi basa-korában szerzett kiváló praktisszal a képviselőháznak szavazógéppé súlyosztatásával tetéztet be s megkoronázott a nyitrai vállalattal.

S most a következtetés:

Ebben a kormányt dicsőítő röpiratmániás világban egy vidéki professzor nem tarthatván teoriákkal megterhelt reális lelkében az ideális politika elleni logikai érveit, megírja azokat s kiadja egy füzetkékben a Légrády-céggel. A kormány lapjai hozsammakkal üdvözlők első lelkeseidükben s ezt, meg azt a liberális vezéregyéniséget látják benne.

De ha boncoló kés alá vesszük művecskéjét, bizonyynyal állíthatjuk, hogy komoly elolvasás után minden jó kormánypárti ember így kiált fel:

— Még egy ily brosurá s elveszünk!

Férj: (Ijedve felugrik.) Tigris! nem vagyok én vegetarianus! Csak nem akarsz addig főzni paradicsom szószot, míg a 20 palack elfogy! (Vadul.) Asszony! megöllek!

Feleség: Nagyon helyes uram. (Halkan magában.) Ez a dühöngés utolsó ellentállása s ha azt kiálltam, ereje megtörik.

Férj: (Dühösen.) Ne ingerelj! te szerencsétlen! (kést fog de csakhamar leteszi és szeliden) Emma! kedves Emmuskám! mit kívánsz a 20 palack paradicsomért?

Feleség: Ötven forintért a tied!

Férj: (Eliszonyodva.) Öt — ven fo — rint — ért? hisz az méreg drága . . .

Feleség: De nagy palackok ám ezek . . . testvérek között is megér két és félforintot egy-egy.

Férj: Óh tudom! minek kell az ötven forint . . . de megadom! — szavamra mondom — mert nem akarok még meghalni, . . . de ide azokat a palackokat, hadd dobatom ki őket az utcára. (Az éles kamrába akar menni.)

Feleség: (Elébe áll.) Kedves férjem! csak nem akarod ezt a jó paradicsomot kidobálni; inkább ajándékozd oda valamelyik népkonyhának; igen?

Férj: Isten neki! De most csókolj meg legalább! már három nap óta nem izeltem mást, mint paradicsom szószot.

Feleség: (Megcsókolja.) Szegény jó férjecs-kém! Látnod, így gyógyítják a fűsvényt. Holnap ismét jó ebéd lesz.

. . . Mindennek meg kell adni a magáét . . .

Mert a mint a Délibábok hőse nem árt oly nagyon a nemzeti párt vezérének, azonképen nem használ a kormánypártnak sem!

A konzekvenciát egyedül a függetlenségi és 48-as pártra nézve vonhatjuk le biztosan, hogy a jövő s az igazi nemzeti politika megteremtése egyedül a mi pártunké, a mit legujabban, akarata nélkül is, napnál fényesebben beigazolt a kormány és pártja legujabb csatlósá, a ki méltán helyet foglalhat szigorúan titkolt s még jóakaróik által is félreismert álneve dacára is a kormányt dicsőítő korifeusok táborában, mert hát illik közérjük rettenetesen!

Honthy István.

H i r e k.

Pécs, 1895. szeptember hó 19.

— **(A ceglédi választás.)** Tegnap távirati tudósításunk kiegészítésül megírhatjuk, hogy a szavazás már a kora délutáni órákban véget ért. Leszavazott összesen 882 választó, kik közül 390 Bába Molnár Sámuelre, 492 pedig Hegedüs Károlyra adta szavazatát, így tehát Cegléd város országgyűlési képviselője Hegedüs Károly lett, a ki biztos tudomásunk szerint szívetléllel hűve a függetlenségi és 48-as pártnak és ilyen programmal lön megválasztva. Ennélfogva egyik helybeli lapnak az az értesülése, mintha Hegedüs Károly a szabadelvű párt hűve volna, határozottan légből kapott.

— **(Tanító-gyűlés.)** A „baranyavári vidéki tanító egyesület“ f. évi október hó 3-án d. e. 9 órakor (kedvezőtlen időjárás esetén okt. 10-én) a főherceglaki népiskola helyiségében fogja megtartani évi rendes közgyűlést. Táragsorozat: 1. Az ülés elnöki megnyitása. 2. Tisztújítás. 3. A múlt ülés jegyzőkönyvének felolvasása és hitelesítése. 4. Jelentések. 5. A „Herresbacher“ féle táblás számológató gyakorlati bemutatása. 6. Pénz és könyvtár vizsgálat: tagdíj-szedés. 7. Előre bejelentett indítványok tárgyalása. 8. A főherceg uradalmi mintagazdaság megtekintése.

— **(Pályázatok.)** A pécsi ítélőtábla einöke három joggyakornoki állásra hirdet pályázatot a tábla kerületében. Pályázhatni 15 nap alatt — A kaposvári törvénytörvénykezési fogháznál okt. 31-éig fogház őrmesteri állásra nyílt pályázat.

— **(Merelli megérkezett.)** A városunkba érkezett híres illuzionista vasárnap f. hó 22-én, hétfőn 23-án és kedden 24-én a Hattyu nagy termében előadásokat fog tartani. A bűvész a következő történet által hívja föl magára a figyelmet: 1887-ben Oroszországban utazott s ott abban a szerencsében részesült, hogy a cárnak egy udvari ünnepélyére meghívták. Az udvar kíváncsian várta a történelmüket. Midőn egyszerre az ajtó feltárult és Merelli frakkban, fehér nyakkendővel belépett, késlekedési okból a rossz időt s azt hozta mentésül, hogy kocsit nem kapott. Alig, hogy pár szót kiejtett, a cár fölállt és közel lépett hozzá, mérges tekintettel mérte végig. Merelli kétségbeesve az általa előidézett kellemetlen fogadtatásán, szeméit földresütve, észrevette, hogy a nagy sietségben elfelejtette az egyik sárcipőjét az előszobában levetni. Gyorsan magához térve, lehuzta a lábán levő sárcipőt, kinyitotta az ajtót s azt mondá: „Mars ki!“ S a cipő megértette a gazdája szavait, mert gyors tempóban cammogott ki az ajtón, a melyet a bűvész utána gyorsan bezárt. A cár annyira meg volt lepelve, hogy az előadás végén Merellinek emlékül egy gyémántokkal kirakott melltűt ajándékozott.

— **(Elveszett ékszer.)** Dragonescu Döméné, pénzügyigazgató neje az elmúlt napokban egy brillant fülbevalót elvesztett. Megtalálóját jelentkezék a rendőrségnél.

— **(Körözések.)** Martincsevics, ki magát Benedek Istvánnak is nevezte, f. évi augusztus 29-én a mocsoládi körjegyzőnél, mint jegyzőség alkalmazva lett, másnap 8 frt fizetési előleget kért ki, azon célból, hogy Kaposvárra megy magánügyeinek rendezésére és még az nap este visszatér, visszahagyta ládájában elzárt ruhaneműit, iskolai és Zalakoppányban 4 és fél évi alkalmazásairól szóló bizonylatát és keresztelő levelét. Minthogy sem másnap, sem később magáról hírt nem adott, az vélelmezhető, hogy vagy baleset érte, vagy előbbi alkalmazásán Somogyváron és Buzsákban oly cselekményt követett el, melynek következményeitől félve távozott el a vidékről. Személy leírása: Születési helye Nápádfa (Zala m.) szül. éve 1868. termete közép, arca kerek, haja gesztenye barna, róm. kath. beszél magyarul, állítólag németül és horvátul, öltözete elme netelkor volt barna kabát, nadrág és mellény ugyan olyan színű kalap, felviselt állapotban. Feltalálása esetén az igali főszolgabíróhoz kísérendő. — Zsivánovics Ferenc mohácsi lakos, kalapos iparosnak Zsifkovich János nevű 14 éves tanonca, f. évi

aug. 25 én tőle megszökött s állítólag Budapestnek Személyleírása: 14 éves, termete kicsi, zömök, haja szőke, szeme kék. Feltalálás esetén a mohácsi főszolgabíróhoz küldendő.

— **(Esküvők.)** Ma délután 5 órakor vezette oltárhoz a belvárosi plebánia templomban Lechner Viktor baranyármegyei árvaszéki aljegyző aráját Zsabokraszy Ferenc kir. táblabíró kedves leányát — **Gusztát.** Nyoszoló leányok voltak: Zsabokraszy Ilma és Micike, Lechner Tekla és Nessa. Az esketési szertartást Lechner János dr. apát-kanonok a vőlegény nagybátyja végezte. — **Brillmayer J. cs. és kir. számvevő főhadnagy** ma vezette oltárhoz Troll, siklósi járás orvos kedves leányát.

— **(A „Pécsi Figyelő” panasszkönyvéből)** cím alatt lapunk tegnapi számában foglalt közleményre vonatkozólag Kondor Béla urtól, a közép-kereskedelmi iskola igazgatójától, a következő nyilatkozatot kaptuk:

„Tekintetes szerkesztőség! B. lapjuk mai számában foglalt közleményre vonatkozólag legyen szabad megjegyznem, hogy az abban foglalt állításra — amennyiben csakugyan intézetünk ifjusága járt szott volna szerepet ez incidensben — mi ifjuságunk morális reputációjáért mindenkor helyt állunk. A mennyiben pedig egyesek netalán vétenének szabályaink ellen — amit majd a vizsgálat fog kideríteni: azért egy egész intézet felelőssége nem tehető. Maradván egyebekben t. szerkesztő urnak kész hive Kondor Béla igazgató.”

Közöljük a nyilatkozatot azzal a megjegyzéssel, hogy a közleményünkben panaszolt cselekményért az egész intézetet felelőssé tenni szándékunkban sem állott.

— **(Vesztegrár a szarvasmarhákra.)** A földművelésügyi miniszter leiratot intézett az összes törvényhatóságokhoz, mely szerint a vágó marhák bevitele Ausztria-Magyarországból Bajorországba, Aschaffenburgba, Kitzingenbe, Ludwigshofenba, Münchbergbe, Speyer és Wunsiedelbe, épügy a badeni nagyhercegségbe további intézkedésig — tilos. Továbbá ugyancsak további intézkedésig letiltja a kérődő állatoknak (szarvasmarha, juh és kecske) Arad, Bacs-Bodrog, Baranya, Békés, Bihar, Borsód, Csongrád, Esztergom, Fehér, Győr, Heves, Kraszósztörény, Pest-Pilis-Solt kis kun, Somogy Szabolcs, Temes, Tolna, Torontál, Veszprém, Zalamegyékbe Arad, Zombor, Baja, Szabadka, Ujvidék, Pécs, N. Várad, Fehérvár, Győr, Kecskemét, Temesvár, Versec, Pancsova, Hódmező-Vásárhely, és Szeged városokba való bevitelét; különösen a juh és kecske szállítását Árva, Liptó-Nógrád és Nyitra vármegyékbe.

(Fogspeciálta és fogműtő Pécsen.) Rövid idő előtt telepedett le nálunk Dr. Breuer József, ki részben a hazai, részben a külföldi egyetemeken végezett fogászati tanulmányait, mint e szaknak kizárólagos és hivatott művelője bizonyára általános hiányt van hivatva pótolni. Részünkről is örömmel üdvözljük a fiatal doktort és szerencsét kívánunk működéséhez.

— **(Kutya a kutban.)** A kut jó hűvös kut volt, csak éppen az a baja, hogy a hűvösségéhez nem állott egyenes arányban a kávéja. Hanem a kávé nem határoz, csak egyszer a víz hűvös legyen, mert az igen nagy takarékosági eszköz, amennyiben bort, vizet üvegben, dinnyét madzagon le lehet bele eresztetni s ezzel meg van takarítva a jég ára. Jó is volt ez így eddig, a lakók különféle borai, vizei, dinnyei békésen megfértek a kutban egészen tegnapig, amidőn nagy baj történt az udvaron, mert egy játzi kedvteléstű kutya beleugrott a kutba. Bizonytal nem célzatosan tette ezt, de megtette mégis s mikor már egyszer benne volt, nem lehetett rajta segíteni. A kutya aztán kapálózott a vízben s megtette mindazon mozdulatokat, amelyek a kutba esett kutyák részére elő vannak írva. E közben elszagatta a dinnyék madzagait, kinjában a legszebb turkesztánba harapott, azután összezavarta a különféle boros és vizes üveget, többeket eltört s a tört üvegekben összevagdosta a lábait. Ilyen szánalmas vergődésnek volt részese a szegény állat, mignem kimentették. Ezzel azonban nincs vége a bajnak, sőt ellenkezőleg, most kezdődik a patália. Mert a rendőrségnél többrendbeli panaszok emeltettek és pedig:

1. Azon lakó, kinek dinnyéjét a kutya egy oldalharapással tönkre tette, követeli dinnyéje megtérítését.

2., 3., 4. Azon második, harmadik és negyedik lakók, kiknek üvegeit a kutya összetörte, kéri az üvegek s a bennük rejtett borok megtérítését.

5. Azon lakó, kinek a kutya a tulajdona, fájdalomdíjat követel kutyája megsebzett lábaitól az üvegtulajdonos lakóktól.

6. S a vízbe esésért a kutya esetleges meghűlését követő kiadásokra kártérítést a háztulajdonostól.

7. A lakók követelik a kut kitisztítását, amennyiben dinnyéiket nem eresztik olyan kutba, amely a kutya fürdőkádja volt, s végül:

8. A háztulajdonos követeli a kut kitisztítását azon lakótól, a kinek a kutya a tulajdona.

— **(A mindig udvarias férj.)** Érdekes jelenet játszódott le a sztlőrinci állomáson, a hol épp a személyvonat robogott be Budapest felől. Az egyik kupéból egy fiatal pár szállt ki. Alig közeledtek a vasuti váróteremhez, egy már öregecske, de elég erőteljes ur állt utjukba. A fiatal asszony ijedten szorította meg kísérője karját.

— Ne félj, kincsem, mondá az öreg ur, én egy cseppet sem haragszom... de ezt a kis pénzes ládácskát nem tarthatod meg magadnak... mert azt loptad... Ön pedig uram, fordult az asszony kísérőjéhez, miután a pénzt átvette, fogadja legmélyebb köszönetemet azért, hogy e drága kincsecské től megszabadított.

Ezzel szivavarra gyujtott és kedélyesen odább ment.

A Perronon volt utasok megéljeneztek az udvarias urat.

Előfizetésre való felhívás

„PÉCSI FIGYELŐ”

XXIII. évfolyamának októb.—decz. negyedére.

Ide s tova egy éve lesz, hogy lapunk mint napilap futja pályafutását és annyit már most konstatalhatunk, hogy kiadónk áldozatkészsége, a szerkesztőség hazafias buzgalma nem esett hiába: mert a „Pécsi Figyelő” napról napra nagyobb tért hódít, a mit köszönhet csupán annak, hogy mindenkor leplezetlenül megmondta az igazat. Dicséret, méltatott, ha az érdem elismerést követelt; de kérelhetlenül ostromozta a bünt, a visszaéléseket és a korrupciót.

Mint pártlap, a „Pécsi Figyelő” egyetlen az egész Dunántul, mely naponként megjelenve szilárdan és lankadatlanul kitart a függetlenségi elvek mellett. Célunkat, mely a független Magyarország teljes kiépítését célozza, sohasem fogjuk szem elől téveszteni.

Hirrovatunk tekintetében vehették észre olvasóink, hogy az egyre változatosabb és tartalmasabb volt. Jövőre is gondunk lesz erre, mert alig van a vármegyének számot tevő helysége, a hol tudósítónk ne volna. Így aztán gyorsan értesülve a vidék eseményeiről, belső munkatársaink által pedig a helyi dolgokról, a „Pécsi Figyelő” ma már azzá lett, a mivé minden jól szerkesztett vidéki lapnak lennie kell: hírforrása a fővárosi sajtónak.

A fővárosban állandó tudósítónk van, a ki az országgyűlésről, fontosabb politikai hírekről, szenzációsabb eseményekről táviratilag értesít, úgy hogy e tekintetben igen-sokszor 24 órával megelőzzük a fővárosi lapokat. Tudvalevő leg lapunk naponként esti 6 órakor jelenvén meg, ugyanazok a dolgok csak a másnap Pécsre érkező fővárosi lapokban olvashatók.

A „Pécsi Figyelő”, mint az igazi közvélemény hű kifejezője tehát nem szorul hangzatos reklámokra. Ismeri közönségünk rég idő óta kedvenc lapját. Éppen azért a közeledő évnegyed alkalmával csupán azzal a kéréssel fordulunk olvasóinkhoz, hogy az előfizetési díjat beküldeni sziveskedjenek.

A „Pécsi Figyelő” megmarad a régi, azzal a különbséggel, hogy ezentul fokozott igyekezettel azon leszünk, hogy még több olvasót és barátot csoportosítsunk az alá a zászló alá, melyet a „Pécsi Figyelő” lobogtat, melyre Magyarország függetlensége van felírva.

Bizva közönségünk hazafiságában, hisszük, hogy azokra ezentul is számíthatunk, a kik eddigelé is hűvek voltak. A kiknek pedig anyagi körülményei nem engedik, hogy napilap-pártolás által pártolják a függetlenséget: ott van **heti-kiadásunk**, melynek negyedévi előfizetési ára csak **75 kr.**

Tisztelettel kérjük tehát az előfizetési összegnek minél előbb való beküldését, nehogy a lap szétkülésében fennakadás álljon be. A hátralevő negyedre lapunk előfizetési díja annyi, mint azelőtt volt, vagyis **2 frt 50 kr.**

Hazafias tisztelettel

„Pécsi Figyelő”

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel kérjük sziveskedjenek hátralekainkat mielőbb beküldeni.

TÁVIRATOK.

— **As elnök pohárköszöntője.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Faure elnököt a Mirecourtban tartott banketten a polgármester felköszöntötte. Faure lelkes beszédben felelt, dicsőítve Lotharingia lakosságát, és mély hazafias érzelmeit kijelentve, a többi közt azt mondta, hogy a köztársaság egy letepert, izolált Franciaországot állit ismét talpra, midőn a hadsereget reorganizálja.

— **A király utasása.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ó felsége tegnap este 8 óra után Kis-Cellből Bécsbe érkezett és a pályaudvarból egyenesen Schönbrunnba hajtatott.

— **Oross-francia barátkozás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Mirecourtból jelentik, hogy a francia vezérkar tisztjei tegnap este Dragomiroff orosz tábornok tiszteletére ebédet adtak, a melyen Boisdeffre tábornok felköszöntötte Dragomiroffot és az orosz vezérkart. Drago miroff tábornok a két hadsereg fegyver-barátságára üritette a poharát.

— **Antisszemita suhanc.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap este a bécsi községi választásoknál, mely az összes kerületekben az antiszemita győzelmével végződött, egy fanatizált suhanc egy szegény ott ódöngő Neizels nevű házalót ezekkel a szavakkal: „Nesze te kutya zsidó” — gyomron ütött, úgy, hogy azonnal meghalt.

— **József főherceg levele.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Vécsey és József főherceg Janny dr.-hoz leveleket intéztek, melyben a Janny ellen fölmerült rágalmak ellenében a legteljesebb bizalomnak és hálának adnak kifejezést.

— **Dementi.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Hohenlohe herceg lemondási szándékáról szóló híreket félhivatalos oldalról megcáfolják, arra utalva, hogy ama hír, mintha a herceg és a császár közt az új kivételes törvények betervezésére véleménykülönbségek forognának fen, teljesen alaptalanok.

Nyilvános előadások a pécsi kir. törvényszéknél.

Szeptember hó 23-án.

Előadó: Dr. Dobi Imre.

1. Bosnyák Béna — Lukics Pávó délelőtt 9 óra.
2. Zsem Péter — Balázs Pál és tsa délelőtt 9 és negyed óra
3. Balogh József és tsa — Szabó János délelőtt 9 és fél óra
4. Schubert Borbála — Baranya m. gyámpénztára délelőtt 9 és háromnegyed óra.
5. Tornics Ivó és tsa — Tornics Gyula délelőtt 10 óra.
6. Gilbert Tamás — Baranya m. gyámpénztára délelőtt 10 és negyed óra.
7. Glaub József — Glaub András és tsa délelőtt 10 és fél óra.
8. Ifj Tóth József — Buchvald Móric délelőtt 10 és háromnegyed óra.
9. Schmelcz István és tsa — Schneider Margit és tsa délelőtt 11 óra.
10. Schvabach Sándor — Tamás Miklós és tsa délelőtt 11 és negyed óra.

Laptulajdonos SAUTTER GUSZTÁV Felelős szerkesztő PLEININGER FERENC.
TAJZS JÓZSEF kiadó

Hirdetések.

Ma pénteken

Bedő kávéház

ujjonnan átalakított helyiségeinek megnyitása alkalmával

Jónás János és Rács Gusztó

kitünően szervezett nemzeti zenekara

Bemutató Zeneestélyt

rendez,

a melyre a n. é. közönség tisztelettel meghívatik.

Kezdeté esti 8 órakor.

Arverési hirdetmény.

Alulírott tömeggondnok ezennel közhírré teszi, miszerint köztársasági Vajda József csódtömegébe leltározott és még eddig nem értékesített ingóságok (malom berendezési cikkek, számszámok, szalma készlet stb.) nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a helyszínén a Telegéri malomban leendő eszközésére 1895. évi szeptember hó 25-ik napjának délelőtt 9 órája kitűztetik, s ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az ingók készpénz fizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Pécsen, 1895. évi szeptember hó 16-án.

Dr. Egry Béla
tömeggondnok.

13501. sz.
tkvi. 1895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy a németbolyi kölcsön. segélyező egyesület végrehajtónak, Mén József és neje Herold Terézia végrehajtást szenvedő ellen 400 frt tőkekövetelés a jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsváradai kir. járásbíró területén levő Püspök-Márok község határában fekvő, a püspök mároki 584. sz. tjkvben felvett 26. hsz. 26. sz. házra és belsőre 448 frtban, 715. sz. tjkvben felvett 920/a hsz. szántóra 10 frtban, 1012/b hsz. szántóra 37 frtban a 659. sz. tjkvben felvett 276/b hsz. szántóra 5 frtban, 563/b hsz. szántóra 3 frtban, 1280/a hsz. rétre 9 frtban és a 1809/b hsz. szőlőre 176 frt becsárban, az árverést elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi október hó 9-ik napjának d. e. 10 órákor Püspök-Márok község bíró házában meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 44 frt 80 krt, 1 frt, 3 frt 70 krt, 50 krt, 30 krt, 90 krt, és 17 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évinov. 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1895. évi június hó 11-én. a kir. törvényszék mint tkkvi hatóság.

Vodicska Ferencz
kir. törvényszéki albiró.

15582. sz.
tkv. 1895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Frankenthaler Jakab devecseri lakos végrehajtónak, Kis Zsoldos István herendi lakos végrehajtást szenvedő ellen 11 frt. 27 kr. tőkekövetelés a jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíró területén levő, Herend község határában fekvő, a herendi 15. sz. tjkvben felvett I. 1/2 teleknek, 13. sz. háznak, udvarnak és kertnek Kis Zsoldos István nevében álló felére 1161 frt 50 kr., a 1492 hsz. szőlőre a végrh. törv. 156 §. alkalmazásával egészben 84 frt. a 1436 hsz. szőlőre ugyanazon §. alkalmazásával egészben 68 frt, végül a 1464 hsz. szőlőre u. e. §. alkalmazásával egészben 38 frt. kikiáltási áron az árverést elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi október hó 9. napjának d. e. 10 órákor Herenden a községi bíró lakásán meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 116 frt 15 krt, 8 frt 40 krt, 6 frt 80 krt és 3 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazs. miniszter. rend. 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. évi 60. t.-cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnál, 1895. évi július hó 3. napján.

Bogyay Pongracz
kir. törvényszéki bíró.

13501. sz.
tkvi. 1895.

Arverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közbiré teszi, hogy Szautter Gusztáv végrehajtónak, Rehm Péter és neje Witzl Magdolna végrehajtást szenvedők ellen 120 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsváradai kir. járásbíró területén levő, Kéménd községi határban fekvő, a kéméndi 21. sz. tjkvben felvett I. 1., 2., 4., 5., 8., 10., 12., 13., 14., 17., 18., 20. és 21. sorsz. a részletekből álló 1/2 telekre és 5. sz. házra 1873 frtban, a 1443. hsz. szőlőre 60 frtban, és a 1919. hsz. szőlőre 20 frtban az árverést elrendelte, hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1895. évi október hó 8-ik napjának d. e. 10 órákor Kéménd község bíró házában meg tartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 187 frt 30 krt, 6 frt és 2 frt készpénzben, vagy az 1881. év novemb. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rend. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvényszék mint tkvi hatóságnál, 1895. évi június hó 11-én.

Vodicska Ferencz
kir. törvényszéki albiró.

A „Hattyu“ nagytermében !! Merelli-színház !!

Vasárnap 22., hétfőn
szept. 23-án és
kedden szept. 24-én
nagy

DISZELŐADÁST
tart

Chevalier Merelli és
BELLA CORA.

Itt először:

A műemberek (New-Yorkból.)

Itt először: **Misterium** egy nő eltűnése a közönség közül. Bella Corától a londoni kristály-palotából az ő elbájoló légi tükör-illúziói, tánczai és átalakulásai.

Színházi vízió (nagy illúzió.)

HELYÁRAK: zártszék 1 frt, II. hely 60 kr.
földszinti állóhely 40 kr, karzat 20 kr.

— Jegyek előre válthatók a nagyüzésében. —

**Pénztárnyitás 7 órákor. — Kezdeté
8 órákor.**

Az „Országos Magyar Gazdasági Egyesület“

által rendezett idei ötödik

Őszi luxusló-vásár

október hó 6., 7., 8-án tartatik meg Budapesten a lótenyésztési-társaság „TATTERSALL“-telepén.

Jól behajtott négyes és kettes fogatok, valamint belovagolt hátsólovak a legjobb ménesekből.

Az állami-lovak árverése ugyanott október hó 4., 5., 9 és 10-én.

Részletes katalógusok az O. M. G. E. (Budapest, „Köztelek“) vagy a lótenyésztési-társaság (Budapest, „TATTERSALL“ kerepesi-ut) titkárságánál.

Med. Dr. Breuer József

fogspecialista, fogműtő.

Lakik: Irgalmas-u. 20. sz. alatt; november elsejétől „Központi takarékpénztári épület.“

~ Rendel: d. e. 9-12, d. u. 2-6. ~

A hazai, mint a külföldi egyetemeken elsajátított módszer szerint a modern technika vívmányainak felhasználásával készít jótállás mellett:

Arany-, platin-arany-, porcellán-, üveg-, arany-ezüst-rézamalgam és cement plombokat; kautsuhuk- és fémbe foglalt fogsorokat; különböző faju stiftfogakat; obturatorokat; helyettesít resecált állkapcsokat, kijavít (Sauer, Walkhoff, Warnekros stb. gépezetek) hibásan álló fogakat.

Foghúzás kéjgázzal és anélkül.